

26. januar 2022

FM2022/113

I henhold til § 33, fremsætter jeg hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at starte planlægningsarbejdet med at indfri Selvstyrelovens udtrykkelige bestemmelse om, at vort sprog er landets administrative sprog, og som følge deraf indføres overalt i administrationen

(Medlem af Inatsisartut, Vivian Motzfeldt, Siumut)

Vi må påbegynde at organisere os ud fra os selv.

Vor identitet, vort sprog og vor livsstil, det er alt sammen de vigtigste elementer, der skal tages hensyn til i vort lands styre. Den lovgivning som vi laver her er beregnet til de mennesker der bor her i landet og meningen er, at forsvare folket og landet således, at de kan bruge deres ressourcer og muligheder optimalt.

Forudsætningen for at tage et medansvar og være loyal over for det forudsætter, at vore landsmænd skal have en følelse af, at der er brug for dem. Når én føler at der er brug for en, så tændes der et håb i det indre i mennesket, og forudsætningen herfor er, at man er tro over for sit land. De traumer der opstod som følge af G-60 påvirkninger og som i dag ser ud som at gentage sig, må vi have vendt; hvis styringen skal tilbage til befolkningen, er nøglen til dét en styrkelse af vort sprog.

Såfremt administrationssproget ikke sker med det grønlandske sprog, så vil magten og ledelsen være overgivet til andre. Jeg er fuldt ud klar over, at der forestår et kæmpe arbejde i sig selv hvis ellers at driften af vort land skal ske fuldt ud ved brug af vort modersmål, men har man viljen til det så kan det opnås – det er jeg fuldstændig overbevist om, dette fungerer jo allerede på Færøerne, hvor man har implementeret sit eget sprog fuldt ud, og de der har indført det er mennesker der respekterer sig selv, og så er der i øvrigt ikke et eneste menneske der stiller

spørgsmål til det, det er ganske naturligt for dem. Det er så også årsagen til, at jeg aldrig har syntet om argumentet om, at vi skulle være for få mennesker her.

Vi har nu i mange år betragtet uhensigtsmæssigheder i samfundet og det virker nogle gange som om, at vi har accepteret tingenes tilstand.

Når man i dag ser Selvstyrets store administration efter i sømmene, så er nærmest samtlige stillinger der er opslået præget af et krav om, at man som minimum skal kunne skrive og tale dansk, men omvendt ser man knap nok noget krav om grønlandskkundskaber, hvilket er til trods for, at vi i dag er et tosproget folk, som nogen jo ynder at argumentere med, og jeg er da også fuldstændig klar over, at kravet om to-sprogethed udelukkende er gældende for den grønlandsk talende del af befolkning.

Magt er i sproget. Da Selvstyreloven blev vedtaget i 2009, var det grønlandske folk særdeles glade og forventningsfulde. Stor var glæden og forventningen, for endelig så det ud til at man efter masser af års bureaukratisk administrationsstyre med et fremmesprog som hovedsprog endelig fik lovmæssigt grundlag for, at vort eget sprog nu officielt var administrationssproget.

Ud fra forskningsmæssig baseret viden, så ved man at det menneske der er god til at beherske sit eget modersmål, også vil have lettere ved at lære fremmesprog. Vi har i mange år levet sammen med fremmede herhjemme. Der har været mange forskellige formål og årsager til vores sameksistens. Jeg vil ikke her gentage historien, men det faktum, at vi har måttet være sammen med fremmede på forskellige måder gør, at den status som vi i dag må gå ud fra vi har, nødvendigvis må italesættes i en åben dialog og gerne oftere end det sker i dag.

Sproget er ikke kun et værktøj til at give meddelelser med, sproget og tankegangen hænger uløseligt sammen. Indbygget i vort sprog har vi jo vor kultur, vor levevis, vor identitet. Og har man organiseret et samfund uden at tage hensyn til hvem vi er, så vil nederlaget for den enkelte menneske og samfundet stille og smertefuldt indfinde sig, hvor mistet selvværd vil manifestere sig på mange forskellige måder.

Klare værdisæt og klare visioner er et lands vigtigste grundlag for et samfund; respekt fra andre avler også selvrespekt. Et menneske der ikke kræver noget og ikke respekterer sig selv, vil jo heller

ikke blive respekteret af andre. Et folk der respekterer sig selv, sit sprog, sin identitet og sætter sin historie højt, vil også modtage respekt fra andre.

Der stilles tit og ofte spørgsmålstejn ved, at vi forsvarer vores sprog og levevis, og manifesterer sig tit ved, at de samme folk bliver beskyldt for diskrimination. Det må være slut med at fremstille os selv på den måde, og vi må videre. Der er ikke andre end os selv til at vende udviklingen. Et hvilket som helst folk organiserer deres land ud fra egne interesser og sætter sig selv i højsædet i deres eget land, selvfølgelig – sådan skal det også være. Derfor ønsker jeg på ingen måder, at dette forslag skal vendes om til at være et forsøg på at udelukke andre. Enhver der vil leve sammen med os på de betingelser vi sætter, vil til enhver tid være velkommen herhjemme.

Afledte økonomiske og forvaltningsmæssige konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil i første omgang ikke have nogen afledte økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet Naalackersuisuts planlægningsarbejde kan indeholdes fra den af Inatsisartut allerede givne finanslov. Planen som skal forelægges for Inatsisartut vil tydeliggøre, hvilke økonomiske resurser der vil være nødvendige. Det er således med disse begrundelser måske underligt for nogen at der måske skal gennemføres ekstraordinær bevilling til dette formål, fordi kravet om at indføre det grønlandske sprog som anført faktisk allerede skulle være sket for længe siden.

Afledte økonomiske og forvaltningsmæssige konsekvenser for de private næringsdrivende

Der er ingen.

Afledte økonomiske og forvaltningsmæssige konsekvenser for borgerne:

Se argumentationen herover.